

Пѣнь 6. Ірмош :

Всѣю мѧ ѿринѣла єси ѿ лица твоего свѣте незаходимый, и покрѣла мѧ єсть чѣждаа тма окаяннаго; но ѡбрати мѧ, и кз свѣтъ запо-
веди твоихъ пѣти моѧ направь, молюся.

Оугаси въ пламень страстей, рою подвигѣхъ твоихъ Оче
блженне діонусіе, богатѣхъ вжегъ єси огнемъ любви вѣры
воздержаніа свѣтильнику, просвѣщеніе безстрастіа, и инъ
дне явилася єси.

Вѣры грозѣ бжественнымъ дѣланіемъ, Оче воспиталъ єси,
и вѣ точилѣхъ поставивъ, изгнѣла єси болѣзньми поще-
ніа, и чашѣ наполнила єси дѣхъвндоу воздержаніа,
веселиши сердца стада твоего.

Доблестеннѣ претерпѣвъ бѣснѣи невидимыхъ враговъ, по-
казалася єси столпъ непоколебимъ, ѡутверждаа стадо
твое, палицею бжтвенною, словеса медоточнымъ, блженне
діонусіе преподобне.

Бгородиченъ :

Едина рождши дѣвою, єдина мѣжененскѣнаа, явилася єси
всепорочнаа, во ѡутробѣ слово Очее пріемши безначальное,
млекоу доиши чистаа, чѣдо страшно! дѣвствѣши, и
законы ѡбновляеши єстества.

Пѣнь 5. Ірмош :

Ѹчисти мѧ спсе, многа во беззаконіа моѧ, и изъ глубины шѣла воз-
веди, молюся: кз тебе бо возопихъ, и ѡслыши мѧ бже спасеніа
моего.

Исцѣленій рѣки источаеши, страсти земнородныхъ, бже-
ственнѣ ѡчищаеши, радѹщеся вѣроу, восхваляемъ твоѧ
подвиги чѣдне.

Законнѣ ѡ вѣхъ содѣтеле десницею вѣнчалася єси, прпбне
діонусіе, небесный гражданинъ, аггломъ равностоѣтелю.

Нетлѣннаго и бжественнаго пребываніа, и непостижныхъ
наслаждаася нынѣ благихъ, аггломъ собесѣднику, діонусіе
бгомѣдре, восхваляющаа тѧ спсѣи.

Бгородиченъ :